

hibači – pozri *japoneria*

<http://www.japonsko-v-cechach.cz/jqc36-1-kaminka-hibaci>

hickory-carya - hikora

Hicks Edward - (†1849); americký ľudový maliar, člen náboženského hnutia kvakerov

http://en.wikipedia.org/wiki/Edward_Hicks

E. Hicks: Archa Noemova (1846)

E. Hicks: Rajská záhrada (1834)

hiddenit - Täubl: smaragdovozelená, veľmi vzácna odroda *spodumenu*; pozri *drahokamy a polodrahokamy*

Hidekel - *Chidekel/Chiddekela*

hidžáb - arab. حجاب - dosl. „clona, záves“

-*odev* dospeljej moslimskej ženy zahŕňujúci celú jej postavu od hlavy po chodidlá; samotná tvár má zahalené iba čelo a *vlasy*; v tom sa líši od prisnejšej *burky*; je zvyčajne *čiernej farby* (*Mohamedovej farby*); pozri *islamský odev; panarabské farby; móda*

www: v dnešnej dobe je toto slovo používané hlavne pre muslimskú šatku, ktorou si žena zahaluje vlasy; moslimská tradícia pozná tri druhy pokrývok hlavy; hidžáb je šatka zakrývajúca vlasy; *burka* je maska, ktorá sa nosí k hidžábu a skrýva dolnú časť tváre, ale nie oči; *nikáb* zakrýva celú hlavu aj s tvárou; v moslimskom svete sa tradiční teológovia zhodujú v tom, že žena musí nosiť na hlave hidžáb; burka je známa u žien z oblasti Arabského zálivu a prevažná väčšina teológov ju neodmieta, považuje ju za tradičné oblečenie; na legitimitu nikábu nejstvue jednotný názor; prevažná väčšina teológov ho odmieta ako oblečenie, ktoré nemá v moslimskej šarii opodstatnenie; podľa odhadov ho nosí jedno percento moslimských žien a najpopulárnejší je v Afganistane

www: hidžáb alebo šatka na hlave nie je ničím novým; navyše ju nenosia iba moslimky; na dedinách v Európe je tradičnou súčasťou oblečenia a nemá s vierou nič spoločné; mnohé staršie ženy zo slovenských dedín nosia na hlavách šatky pripomínajúce hidžáb; podobným spôsobom si zahalovali hlavu aj ženy v starých civilizáciách; v starovekom Grécku si ju napríklad museli skrývať pod závojom; v Biblii nájdeme veľa citátov, ktoré dokazujú, že ženy nosili závoje: „Rebeka zdvihla oči a uvidela Izáka. Rýchle zosadla z ľavy a povedala sluhovi: Kto je ten muž, čo ide proti nám po poli? A keď sluha odpovedal: To je môj pán, vzala závoj a zahalila sa.“ (Genezis 24, 64 - 65); podobné citáty o ženskom závoji nájdeme v Biblii na rôznych miestach; *Korán* používa výraz hidžáb na rôznych miestach, ale v inom význame ako materiálne zhmotnený závoj, ktorý má zakrývať hlavu; ide skôr o „závoj rozumu“, ktorý bráni bezbožníkom vo viere; verše v Koráne, ktoré hovoria o hidžábe ako o závoji, sú presne dva, prvý je verš číslo 59 zo súry číslo 33, Spojenci; druhý je verš číslo 31 zo súry č. 24, Svetlo; o týchto veršoch existuje veľa rozsiahlych článkov aj kníh; tradičné zdroje uvádzajú, že ženy chodili v Mekke a Medine odhalené a muži ich obťažovali v domnienke, že sú to otrokyne; preto Korán prorokovým ženám, dcéram a slobodným ženám nariadil, aby sa zahalili do závoja; muži tak spoznajú, že sú slobodné a nebudú ich obťažovať; tradičné zdroje tiež uvádzajú, že otrokyne nesmeli nosiť závoj, teda hidžáb

www: hidžáb sa v posledných rokoch stal symbolom príslušnosti, podobne ako uniforma niektorých radikálnych hnutí na Západe; v mnohých prípadoch sa však podľa mňa zmenil na doslovnú prikrývku rozumu a slobodného myslenia; veľa žien, ktoré boli kultivované, spoločenské, chodili na rôzne akcie, vzdelávali sa a čítali veľa kníh; po tom, ako si na hlavy nasadili hidžáb, sa prestali vzdelávať a okrem teologických kníh neotvorili nijakú inú; navštevovali už len na teologické prednášky alebo sedeli pred televíznymi obrazovkami a počúvali kázne teológov; zástancovia demokracie a ľudských práv veria, že každý má právo sa obliekať podľa slobodného výberu; úplne zahalená žena je však na celkom iný prípad, pretože skrýva svoju identitu, čo je proti prírode i proti spoločenským pravidlám a malo by to byť zákonom zakázané; nemá to nič spoločné s islamom, s vierou ani s ľudskými právami; tvár je identitou človeka a jej skrývaním človek stráca svoju osobnosť a identitu; navyše, takéto zahalovanie nie je vôbec zdravé; ženy, ktoré nosia nikáb, trpia akútnym nedostatkom vitamínu D, pretože sú skryté nielen pred svetom, ale aj pred slnečnými lúčmi

hidžáb

burka

nikáb

hierarchia cirkevná - cirkevná hierarchia

hierarchia nebeská - nebeská hierarchia

Hierapolis - gréc. Ἱεράπολις – „sväté mesto“

www: existuje len málo historických faktov o histórii lokality, na ktorej stála Hierapolis; neexistujú žiadne stopy prítomnosti Hetejcov alebo Peržanov; Frygovia tu postavili chrám (Hierón) pravdepodobne v prvej polovici 3.st.pr.Kr.; tento chrám neskôr tvoril stred Hierapolisu; v tom čase v meste žili obyvatelia neďalekej Laodikey; mesto už používali občania neďalekej Laodikey; grécke Hierapolis bolo postavené za Antiocha II. Thea v 261-253pr.Kr.; bolo

pomenované podľa existujúceho chrámu, prípadne na počesť hier (manželka Héraklovho syna Telephusa, princezná Augie, bola mýtickou zakladateľkou attalidskej dynastie); staroveké grécko-rímske mesto Hierapolis leží v Phrygii (Frýgii) v juhozápadnej Anatólii, pri dnešnej tureckej Pamukkale; v jeho blízkosti sa nachádzali liečivé horúce pramene; v roku 17 za vlády cisára Tiberia, zemetrasenie zničilo mesto; roku 60 za vlády cisára Nera postihlo mesto ešte väčšie zemetrasenie, po ktorom mesto ostalo v troskách a obyvateľstvo ho opustilo; potom bol Hierapolis prestavaný v rímskom štýle s finančnou podporou cisára a to je jeho dnešná podoba; divadlo bolo postavené v roku 129, kedy cisár Hadrian navštívil mesto; bolo rekonštruované podľa Septimia Severa (†211); keď cisár Caracalla navštívil mesto v roku 215, venoval mestu veľa prestížny titul Neocoros a niektoré výsady a práva svätých; to bol zlatý vek Hierapolis; tisíce ľudí prišli využiť liečivé vlastnosti horúcich prameňov, začali nové stavebné projekty: dvoje rímskych kúpeľov, *gymnasion*, niekoľko chrámov, hlavné ulice s kolonádou a fontánou horúcich prameňov; Hierapolis sa stalo jedným z najvýznamnejších miest v Rímskej ríši v oblasti umenia, filozofie a obchodu; mesto rástlo na 100 tis. obyvateľov a bolo bohaté, čo dokazuje množstvo chrámov; Antiochus Veľký sem poslal 2 tis. židovských rodín z Babylonu a Mezopotámie, neskôr sa pripojil Židov z Palestíny; židovská komunita rástla v Hierapolis a jej počet sa odhaduje na 50 tis.; židovskú populáciu dokazujú niektoré sarkofágy; pod vplyvom apoštola Pavla tu bol založený kostol, zatiaľ čo Pavol prebýval v Efeze; svoje posledné dva roky života tu strávil apoštol Filip, ktorého roku 80 ukrižovali a je tu pochovaný; jeho dcéra zostala v regióne aktívna ako prorokynia; Filipove Martýrium bolo postavené na mieste, kde bol ukrižovaný; roku 370 počas výpravy proti Sassanidovi, kráľovi Shapur II. Navštívil naposledy mesto rímsky cisár Valentius; počas 4. storočia kresťania naplnili posvätné jaskyne kameňmi, čo naznačuje, že sa kresťanstvo stalo dominantným náboženstvom a že predchádzajúce náboženstvo bolo potlačené; roku 531 byzantský cisár Justinián zdvihol biskupa Hierapolisu do hodnosti metropolitu; mesto prešlo zmenami, rímske kúpele boli premenené na kresťanské baziliky; počas byzantského obdobia Hierapolis ďalej prekvital a zostával dôležitým kresťanským centrom; 7.storočí ho spustošili perzské armády, nové ničivé zemetrasenia, po ktorých sa dlho zotavovalo; v 12.storočí sa oblasť dostala pod kontrolu selžukovského sultanátu; roku 1190 križiaci pod Fridricha Barbarossu bojovali s Byzantincami o nadvládu nad mestom a dobyli ho; o tridsať rokov neskôr bolo mesto opustené a sultán Selžuk si v ňom postavil sídlo v 13.storočí; koncom 14.storočia bolo Hierapolis opustené a veľké trácke zemetrasenie ho uvrhlo do trosiek, ktoré postupne zakryli vrstvy vápenca; prvýkrát tu začal archeologický výskum nemecký archeológ Carl Humann v priebehu mesiacov júna a júla 1887; jeho výkopy boli skôr všeobecné a obsahovali obmedzili sa na rad výkopových jám; Humann sa preslávil objavom *Pergamonského oltára*, ktorý bol rekonštruovaný a dnes sa nachádza v Múzeu v Berlíne; dôkladnejšie vykopávky začali roku 1957 talianskymi archeológmi na čele s Paolom Verzonem; pokračovali až do roku 2008; boli vykopané veľké stĺpy pozdĺž hlavnej ulice v blízkosti brány pomenované po Domitiana, veľa domov z byzantského obdobia, vrátane nádvorja z 11.storočia; pozri *Hadad, Atargasis*

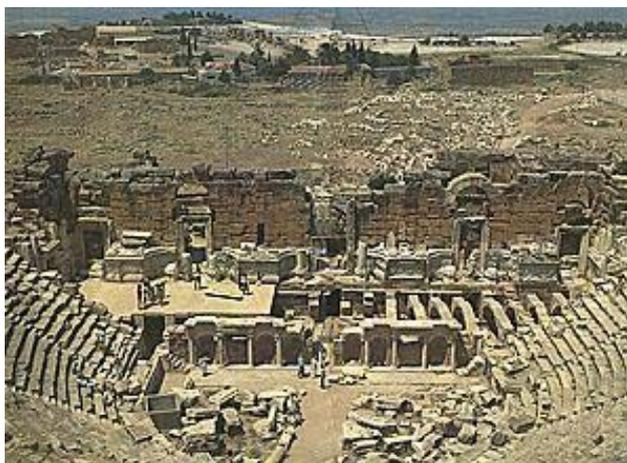
ruiny Hierapolis
vstupná brána do Hierapolis

Nymfeum (Hierapolis)
Martyrium nad hrobom apoštola Filipa (Hierapolis)

nekropola (Hierapolis)
Domitianova brána (Hierapolis)

Divadlo (Hierapolis)
mince z doby Eumenea II.

hieratická perspektíva - *perspektíva hieratická*
hieratické písmo - z gréc. hieros – „kňaz, posvätný“;

www: slovo hieratický je odvodené od gréckeho γράμματα ιερατικά /grammata hieratika - dosl. „písomnosti kňazov“; výraz po prvý raz použil Klement Alexandrijský v 2. st., keďže v tom čase

sa hieratické písmo používalo iba na zapisovanie náboženských textov, podobne ako po predchádzajúcich tisíc rokoch

-obrázkové *hieroglyfické písmo* na *papyrusoch* o 500 znakoch (od 3 000 pred Kr.); cirkevné písmo vyvinuté z *hieroglyfov*, užívané na písanie cirkevných textov; skracovalo, zjednodušovalo a navzájom spájalo *grafické znaky*; z neho sa vyvinulo bežné *démotické písmo*

www: (egyptské) hieratické písmo alebo (egyptské) kňazské písmo; bolo písmo používané v starovekom Egypte súčasne s hieroglyfickým písmom, od ktorého sa nelíšilo princípom, ale iba tým, že jeho tvary boli značne jednoduchšie než tvary hieroglyfické; zapisovalo sa prevažne pomocou trstinového pera tušom na papyrusové zvitky, drevené doštičky alebo ostrakóny; na zápisy na monumentálne kamenné pamiatky sa nepoužívalo; hieratické písmo umožňovalo písať rýchlejšie ako komplikovanými, zdĺhavými hieroglyfmi; od počiatku sa v Egypte používalo paralelne s hieroglyfickým písmom (podľa starších názorov hieratické písmo vzniklo z hieroglyfického); v posledných storočiach pred Kr. bolo hieratické písmo nahradené démotickým písmom

hieratický – z gréc.; posvätný, svätý, bohoslužobný

-súvislosti s heslom *krotiteľstvo*: motív krotenia vo výtvarnom umení je podávaný *kompozíciou symetrickou*: priečne postavenie božstva zvyčajne hieratickú myšlienku večnosti *vítazstva* nad *zvieratom* a jeho prírodnými silami

hieratický spôsob zobrazovania - spôsob zobrazovania priestorových a časových vzťahov, významových odlišností vertikálnym alebo horizontálnym radením; charakteristický pre *mezopotámske* a *egyptské umenie*, ale aj pre *otónské* a *románske umenie*; pozri *perspektíva pásová*

hieroglyf - z gréc. hieros – „posvätný“, glyfis – „vryp, zárez“;

www: v písme: jednotka *hieroglyfického písma*, pozri hieroglyfické písmo
v architektúre (?): obrázok reprezentujúci myšlienku s cieľom sprostredkovať nejaký význam, slovo alebo koreň slova, alebo zvuk, ktorý je časťou slova

-obrázkové - *piktografické písmo* starých *Egyptanov*, *Chetitov*, *Krétanov* (pozri *hieroglyfy krétske*), *Indiánov* (pozri *olmécka kultúra*); používané Egyptanmi od r. 4 000 - 200pr.Kr.; spočiatku *ideogram* označoval slovo - konkrétnu vec, neskoršie aj abstraktný pojem; pôvodne asi 3000 znakov, neskoršie asi 5000; z neho sa vyvinulo písmo písané na *papyrus*: *hieratické písmo* a neskoršie v 7.st.pred Kr. bežné *písmo démotické*; hieroglyfické znaky postupne od označenia slova prechádzali na označenie slabiky a niektoré iba hlások, z ktorých 22 znakov pre hlásky viedlo k *fenickému písmu*; hieroglyfy radené do riadkov (v akomkoľvek smere okrem smeru zdola hore); začiatok riadkov bol označený tým, že k nemu hľadeli figúry a zvieratá jednotlivých znakov; nakoľko farba v egyptskom umení nezaznamenávala zrkovú vnem a napr. pokožka žien a všetkého, čo malo vzťah k ženskému princípu bolo znázorňované žltou, aj hieroglyfy vzťahujúce sa k žene a ženskému princípu maľované žltou farbou (egyptské hieroglyfy pozri ďalej *oko*; *kathakali*); znalosť egyptských písiem zaniká v 5.st. v súvislosti s christianizáciou (530 zrušený posledný staroegyptský chrám na *Filé*); prvé pokusy rozlúštiť hieroglyfické písmo rozlúštené v 17.-18.st., ale podarilo sa až na zač. 19.st. Champollionovi (pozri *Rosettská doska*); pozri *hierogram*, *palica*, *Asklepiova palica*, *kríž egyptský/anch*, *prsteň*; *obelisk* (Cox)

Baleka v súvislosti s heslom *inkarnát*: zaujímavá farebnosť pleti v *egyptskom umení*, ktorá bola v súlade s zásadou, že prvoradá je predstava o predmete a nie zrková skúsenosť: žltá alebo okrová plet žien, hnedočervená pokožka mužov > aj hieroglyfy, ktoré sa vzťahovali k žene a ženskému živlu maľované žltou farbou (pozri *ženský princíp*)

hieroglyfy egyptské - Baleka: egyptské obrázkové písmo nazývané gréckym označením *hieroglyf*; hieroglyfické písmo zostavené zo zobrazení ľudí, častí ľudského tela, zvierat, predmetov, kozmických telies, symbolov; v Novej Ríši (2200-1500 pr.Kr.) mala sústava okolo 700 znakov, neskoršie ešte viac; kľúčom k rozlúšteniu egyptských hieroglyfov bola *Rosettská doska*

www: prvé hieroglyfy sa objavujú vo forme krátkych hesiel na kameňoch a črepoch; pochádzajú z preddynastickej doby (chronológia pozri egyptské umenie), to je obdobie približne 3000 pr.Kr.; posledné boli objavené na chrámových nápisocho na ostrove Filé a pochádzajú z doby okolo roku Gréci toto písmo nazvali ako „ta hiera gramata“ – „posvätné písmená“ alebo ako „ta hieroglyficia“ – „posvätné tesané písmená“; hieroglyf je písmo ikonické či obrázkové; jednotlivé znaky sa vyznačujú dôkladnou prepracovanosťou, jemnými detaily a niekedy aj farebnosťou; nie sú primitívne ako obrázkové písmo, ale ide o plnohodnotný písomný systém, ktorý je schopný zaznamenať to isté ako iný jazyk; egyptské hieroglyfy nemali pevný počet znakov, niektoré časom vznikali a iné zanikali; môžeme povedať, že Egypťania ich bežne používali okolo 750; v celom historickom vývoji je doložených 6000 hieroglyfických znakov; text bol písaný do stĺpcov alebo klasicky do riadkov; zápis do stĺpcov je najstarší; bolo povolené písať zľava i sprava, ale bežnejší bol pravostranný zápis; Egypťania vychádzali z faktu, že ľudia sú prevažne praváci (pozri *pravý/doprava*); pisár začínal písať tam, kde mal ruku; orientáciu zápisu bolo možné rozpoznať z hieroglyfických znakov zobrazujúcich postavy ľudí alebo zvierat a text sa potom čítal v tom smere, kam sa postavy pozerajú; znaky nasledujú jeden za druhým bez interpunkčných znamienok a bez náznaku medzier medzi slovami; boli usporiadané do pomyselných obdĺžnikov alebo štvorcov; bolo so z estetického a *kaligrafického* dôvodu, pretože tak nevznikali nevzhľadné medzery; poriadok slov vo vetách bol ovplyvnený prestížou; slovo označujúce významné postavy (kráľ, boh alebo konkrétne mená bohov) malo prednosť pred ostatnými; egyptské hieroglyfy mali prísne pravidlá; za nápisom označujúcim meno sa vždy objavuje hieroglyf vo forme mužskej alebo ženskej postavy, ktorý mal upresniť, či sa jedná o muža alebo ženu; egyptológovia tento znak nazývajú „determinatív“

Tumba faraóna Horemheba s bohom Anupevom a Hórom

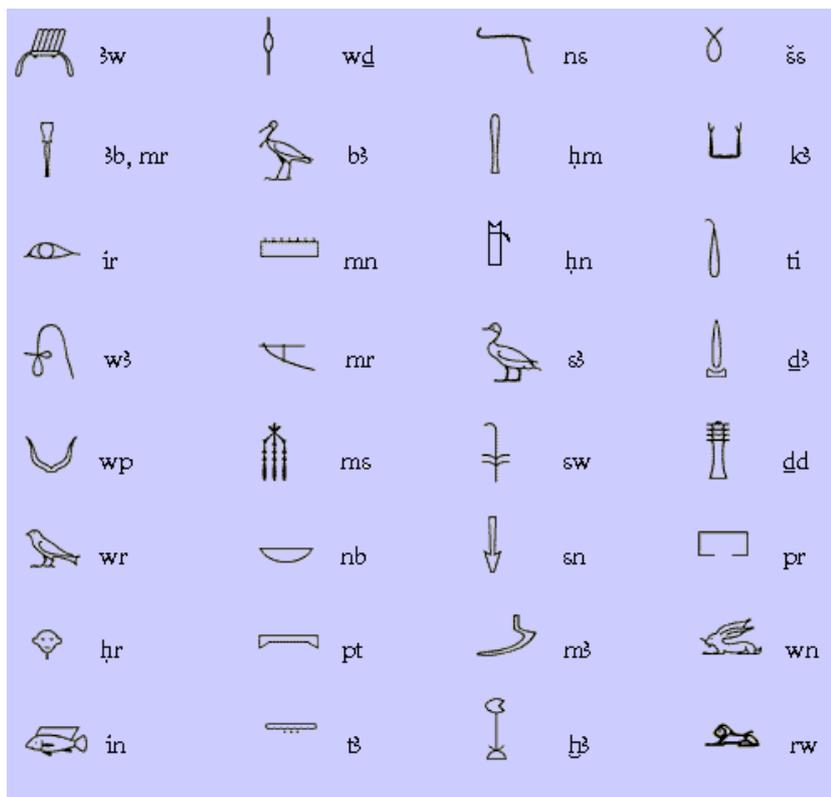
Hieroglyfy na slonovinovom štítke faraóna Dena (1. dynastia, Abydos)

A	B	C	D	E	F	G	H	I
J	K	L	M	N	O	P	Q	R
S	T	U	V	W	X	Y	Z	
a	b	c	d	e	f	g	h	i
j	k	l	m	n	o	p	q	r
s	t	u	v	w	x	y	z	

znaky v abecednom význame

niektoré konkrétne významy vyjadrené znakmi

dvojpísmenové znaky

hieroglyfy krétske - krétske hieroglyfické písmo z 2 tis.pr.Kr., zatiaľ nerozlúštené; tvorilo jeden z troch známych typov krétskeho písma; roku 1952 sa podarilo Angličanovi M. Ventrisovi rozlúštiť tzv. *lineárne písmo B* (texty v starobylej gréčtine z mladšej mýnojskej doby asi 1580-1200 pr.Kr.; pozri *mýnoikum*); "lineárne písmo A rozlúštené iba čiastočne

Krétske lineárne písmo A na hlinenej tabuľke

Krétske lineárne písmo B na hlinenej tabuľke

hieroglyfy mayské - pozri *mayské písmo*

hierogram - *hierografický nápis*; nápis zložený z *obrázkového písma*

hieron - gréc. minca z čias sicílskeho kráľa Hierona II.

Minca z čias sicílskeho kráľa Hierona II. (274-216pr.Kr. Syrakúzy, Sicília)

Hieronimus - gréc. – „sväté meno“; (☩420); pôvodne Sophronius Eusebius Hieronymus; čes. Jeroným; meno je gréckeho pôvodu, siaha až do čas *antiky*, do predkresťanskej doby, ale jeho popularita vzrastá hlavne medzi prvými kresťanmi, lebo až teraz sa začína vysvetľovať ako modlitba Pánova; pozri *tabuľky antikrista*; *Pokúšenie sv. Hieronyma*

-jeden zo štyroch *cirkevných otcov* uznávaných západnými kresťanskými cirkvami; autor kanonizovaného prekladu *bible* do latinčiny (*Vulgata*); žiak *A. Donata*, autora *donátov* (prvých latinských gramatík z pol. 4.st.)

www: pre katolícku a iné cirkvi je tento text (*Vulgata*) zo 4.st. dodnes autentickým a záväzným dielom; v skutočnosti však len sám Hieronym zmenil evanjeliá vo Vulgate, ako sám tvrdil, „len na približne 3.500 miestach“, pretože vlastne bolo treba urobiť ešte oveľa viac zmien; Hieronym sa sťažoval, že budúce generácie ho budú nazývať falšovateľom ako to vyplýva z jeho korešpondencie s pápežom

www: Hieronym je považovaný za svätého, hoci zaň nikdy nebol vyhlásený, ani sa nezačal proces jeho kanonizácie, čo bolo spôsobené jeho cholerickou a polemickou povahou; študoval v Ríme, potom pôsobil v Trieri v Nemecku, neskôr sa v Aquilei pri Benátkach, roku 370 pripojil k Zboru blažených (skupina asketických mníchov); vo veku 26 rokov uskutočnil viaceré cesty na Východ, kde vyhľadával rôzne mníšske spoločnosti; pre svoju hádavú povahu však odšadiaľ zase odišiel; potom – už vysvätený za kňaza – sa vrátil do Ríma, kde sa stal tajomníkom pápeža a kde ho roku 384 takmer zvolili za nového pápeža; v roku 385 sa usadil v Betleheme, kde potom založil tri ženské a jeden mužský kláštor; v tomto čase napísal aj svoje slávne diela – zachovalo sa 117 Hieronymových listov, z toho 19 určených jeho súčasníkovi *sv. Augustínovi*; najdôležitejšie dielo je úplný preklad Bible z gréčtiny a hebrejčiny do latinčiny, ktorý bol v západnej cirkvi prijatý a rozširovaný pod názvom *Vulgata* (*Tridentský koncil* ju vyhlásil za oficiálny preklad); práca na ňom sa konala z iniciatívy pápeža a trvala veľmi dlho; jeho spis „O vynikajúcich mužoch“ je zas prvým prehľadom dejín kresťanskej literatúry; pozri *kabinet kuriozít*; *Pokúšenie sv. Hieronyma*, *tabuľky antikrista*

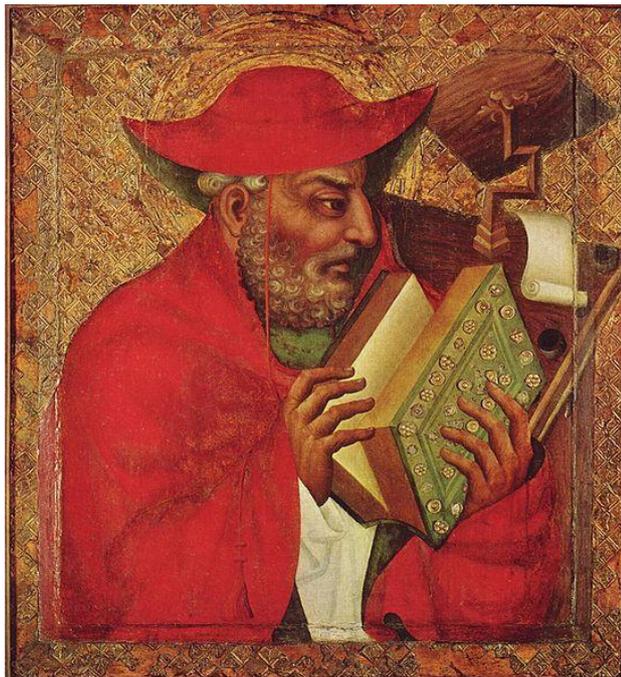
-v súvislosti s obrazom *A. Dürera*: Sv. Hieronymus vo svojej pracovni: obraz bol namaľovaný kombinovanou technikou na dubovom dreve, v Holandsku; meria 59,5 × 48,5 cm; ako model cirkevného otca si autor vybral 93 ročného muža z Antverp, ktorého portrét premenil v skvostnú, takmer hyperrealistickú bustu Hieronyma; značný podiel na pôsobivosti obrazu má veľká ľudská *lebka*, namaľovaná v pravom dolnom rohu – symbol askézy a smrti tela; Hieronymus na ňu ukazuje prstom; zobrazenie svätca Hieronyma do Stridomu v Dürerovej dobe stále častejšie nadobúdalo nový časový rozmer; *cirkevný otec* bol čím ďalej viac vnímaný ako svetský činiteľ na poli humanizmu a literatúry, a pre toto spojenie by mohlo hovoriť nádherne namaľované zátišie s knihami v ľavom dolnom rohu obrazu; takéto obrazy zbožného intelektualizmu si stále častejšie nachádzali cestu do študovní učencov a do súkromných umeleckých zbierok; podľa skoršej mienky vytvoril Dürer svojho Hieronyma ako odpoveď na obraz od *Quentina Massyse*; dnes sa zdá, že to bolo naopak: antverpský majster sa pre tabuľovú maľbu zhotovenú v jeho ateliéru dal inšpirovať norimberským kolegom Dürerom

http://en.wikipedia.org/wiki/Aertgen_van_Leyden

<http://www.flickr.com/photos/28433765@N07/8727083248/in/photostream/>

[https://www.google.sk/search?q=Quentin+Massys+Hieronymus&espv=2&biw=1858&bih=995&tbm=isch&imgil=ZjStgoE5tGX_6M%253A%253BBx3TL1-emosQJM%253Bhttp%25253A%25252F%25252Fwww.zeno.org%25252FKunstwerke%25252FB%25252FMassys%25252C%2525252BQuentin%2525252B\(Umkreis\)%252525253A%2525252BHieronimus&source=iu&pf=m&fir=ZjStgoE5tGX_6M%253A%252CBx3TL1-emosQJM%252C_&usg=__XgWgVFc5-SRB-JWVIRVp68wqx0o%3D&ved=0CC0Qyjc&ei=YdYfVPTwEsS8ygP95YCYBQ#facrc=__&imgdii=ZjStgoE5tGX_6M%3A%3BVQkHtAoCl2jO1M%3BZjStgoE5tGX_6M%3A&imgrc=ZjStgoE5tGX_6M%253A%3BBx3TL1-emosQJM%3Bhttp%253A%252F%252Fwww.zeno.org%252FKunstwerke.images%252FI%252Fsch081.jpg%3Bhttp%253A%252F%252Fwww.zeno.org%252FKunstwerke%252FB%252FMassys%252C%252BQuentin%252B\(Umkreis\)%25253A%252BHieronimus%3B3000%3B2173](https://www.google.sk/search?q=Quentin+Massys+Hieronymus&espv=2&biw=1858&bih=995&tbm=isch&imgil=ZjStgoE5tGX_6M%253A%253BBx3TL1-emosQJM%253Bhttp%25253A%25252F%25252Fwww.zeno.org%25252FKunstwerke%25252FB%25252FMassys%25252C%2525252BQuentin%2525252B(Umkreis)%252525253A%2525252BHieronimus&source=iu&pf=m&fir=ZjStgoE5tGX_6M%253A%252CBx3TL1-emosQJM%252C_&usg=__XgWgVFc5-SRB-JWVIRVp68wqx0o%3D&ved=0CC0Qyjc&ei=YdYfVPTwEsS8ygP95YCYBQ#facrc=__&imgdii=ZjStgoE5tGX_6M%3A%3BVQkHtAoCl2jO1M%3BZjStgoE5tGX_6M%3A&imgrc=ZjStgoE5tGX_6M%253A%3BBx3TL1-emosQJM%3Bhttp%253A%252F%252Fwww.zeno.org%252FKunstwerke.images%252FI%252Fsch081.jpg%3Bhttp%253A%252F%252Fwww.zeno.org%252FKunstwerke%252FB%252FMassys%252C%252BQuentin%252B(Umkreis)%25253A%252BHieronimus%3B3000%3B2173)

<http://www.granger.com/results.asp?search=1&screenwidth=1600&tnresize=200&pixperpage=40&searchtxtkeys=st.+jerome&lastsearchtxtkeys=St.+Jerome&withinresults=&searchphotographer=&lstformats=&lstorients=132¬txtkeys=&captions=&randomize=>

Majster Theodorik: Sv. Jeroným (14.st.)

M. Wolgemut, W. Pleydenwurff, H. Schedel: Hieronymus (Norimberská kronika, 1493)

C. Crivelli: Sv. Anton Veľký, sv. Hieronymus a sv. Ondrej (predela oltárneho triptychu, 1482)

Colantonio: Sv. Hieronymus (1440-1470)

Okruh J. Patinira: Sv. Hieronymus kajúcnik (1480)

J. van Eyck: Sv. Hieronym študujúci (1442)

Massaccio: Svätý Hieronymus a Ján Krstiteľ (1428-1429)

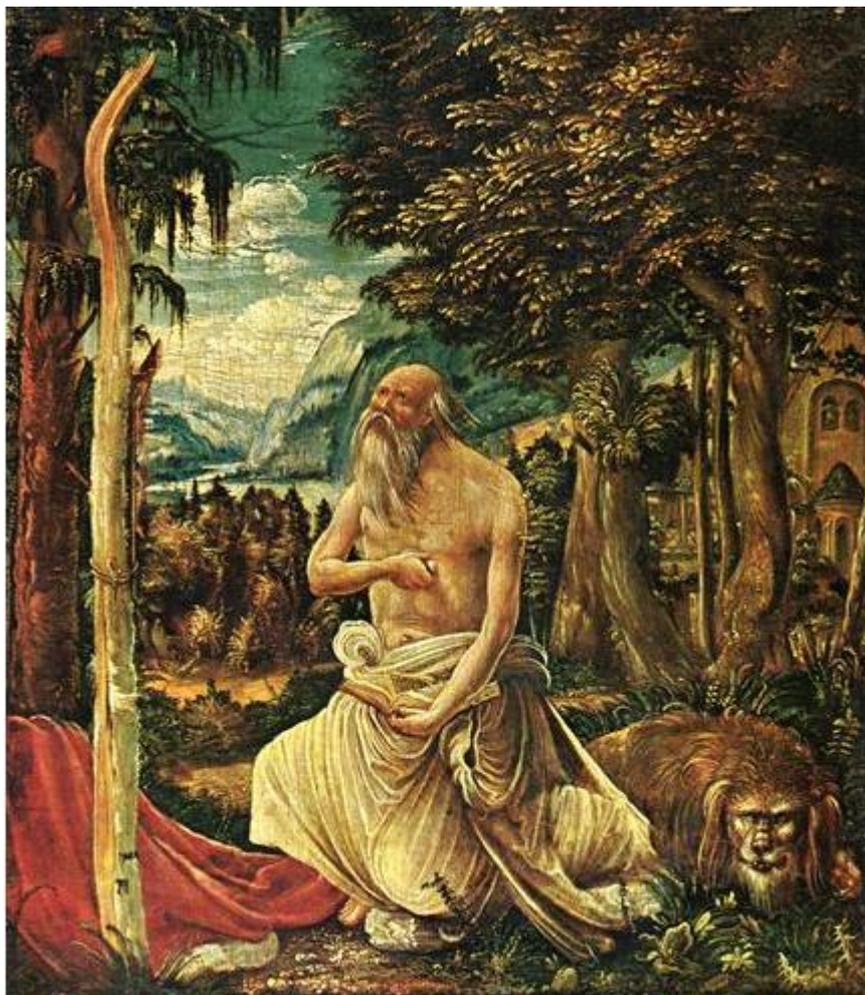
Mair von Landshut: Sv. Hieronymus v pracovni (15.-16.st.)

G. Francia: Svätá rodina so sv. Hieronymom (15.-16.st.)

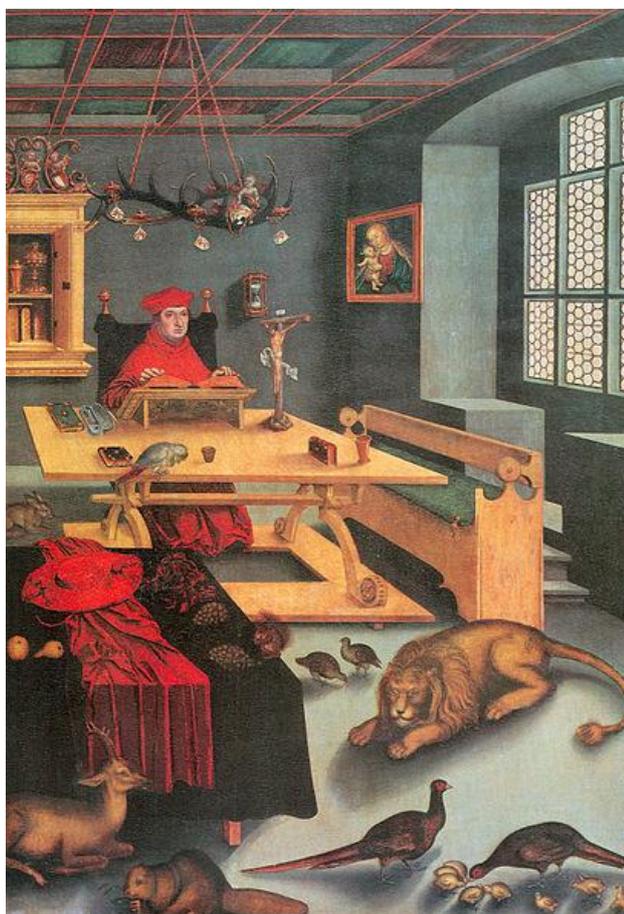
V. Carpaccio: Sv. Hieronymus sprevádzaný levom ide do kláštora (1502)

A. Altdorfer: Kajúcný sv. Hieronymus (1507)

P. Vecchio: Sv. Hieronymus (1512-1520)

L. Cranach st.: Albrecht Hohenzollern ako sv. Hieronymus vo svojej študovni (1526)

Monogramista WR podľa A. Dürera: Martin Luther ako sv. Hieronymus vo svojej študovni (rytina, 1580-1588)

A. Dürer: Sv. Hieronymus vo svojej študovni (1514)

A. Dürer: Sv. Hieronymus kajúcnik v divočine (medirytina, 1494-1498)

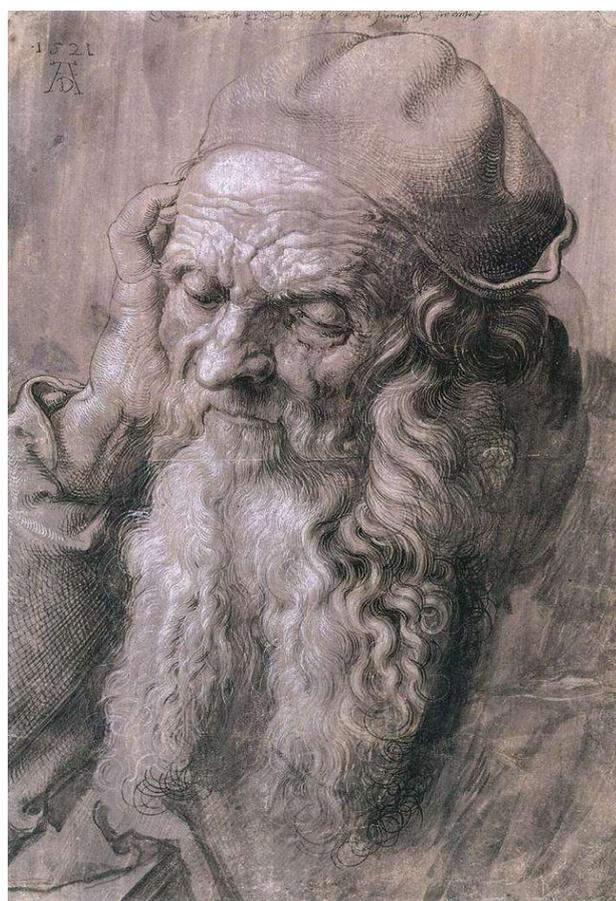
C. Galle I : podľa A. Carracci: Sv. Hieronymus sa modlí pri strome (16.-17.st.)

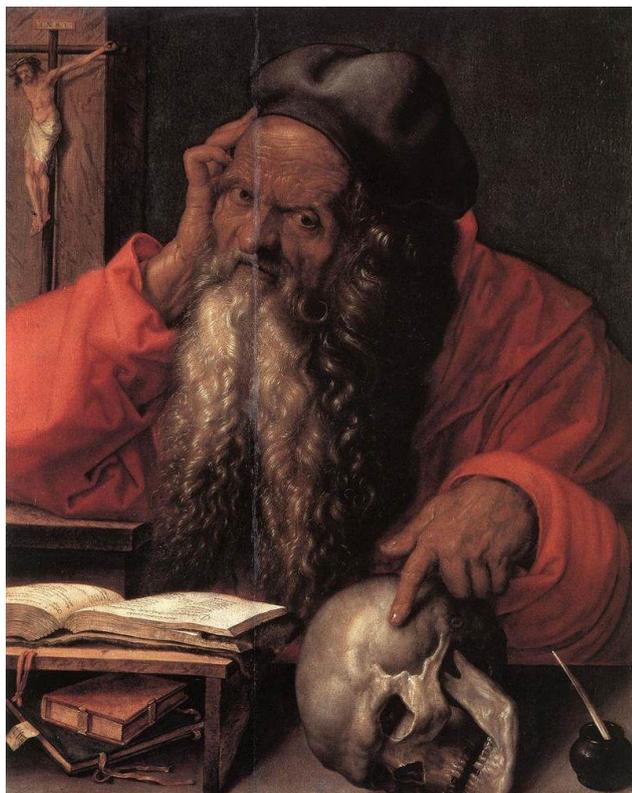
A. Dürer: Svätý Hieronymus (1495)

A. Dürer: Sv. Hieronymus pri orezanej vrbě (suchá ihla, 1512)

A. Dürer: Svätý Hieronym (prípravná kresba, dessin aux deux crayons, 1521)

A. Dürer: Svätý Hieronym vo svojej pracovni (1521)

P. Veronese: Sv. Hieronymus (1580)

Okruh G. Muziana: Sv. Hieronymus v krajine (16.st.)

G. Agostino da Lodi: Pieta s sv. Jánom Evanjelistom, sv. Hieronymom a donátorom (16.st.)

J. Tintoreto: Sv. Hieronymus a sv. Ondrej (16.st.)

J. Patinir: Sv. Hieronymus v skalnatej krajine (1520)

J. Patinir: Krajina so sv. Hieronymom (1515-1519)

J. Patinir: Krajina s kajúcim sv. Hieronymom (16.st.)

J. Patinir: Sv. Hieronymus na púšti (1520)

J. Patinir: Skalnatá krajina so sv. Hieronymom (16.st.)

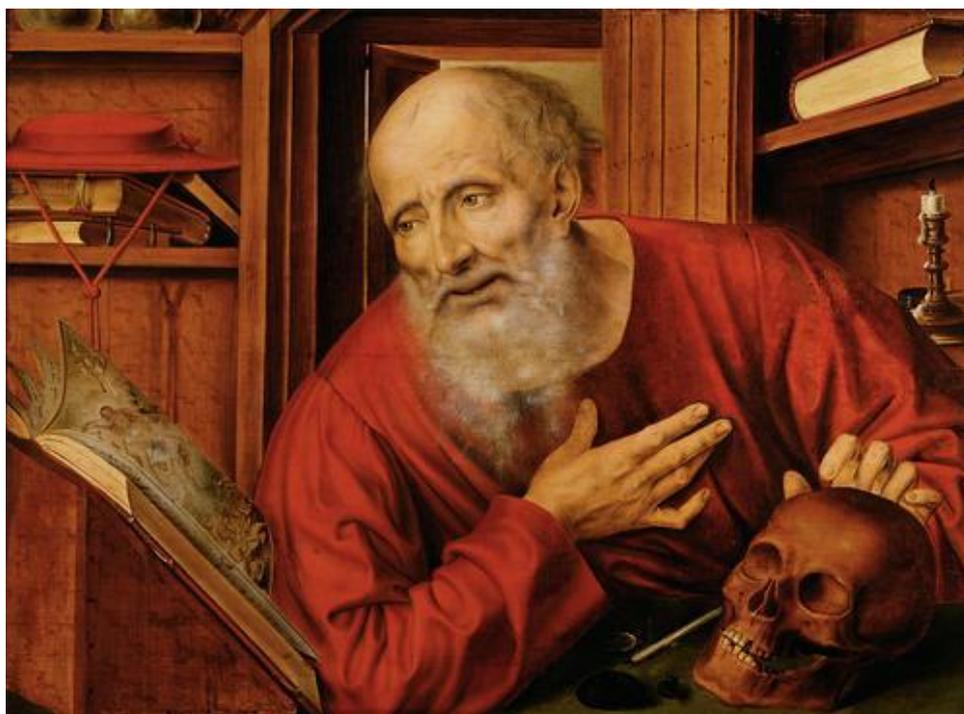
Okruh J. Patinira: Sv. Hieronymus kajúcnik (16.st.)

Q. Massys: Svätý Hieronym vo svojej študovni (1520)

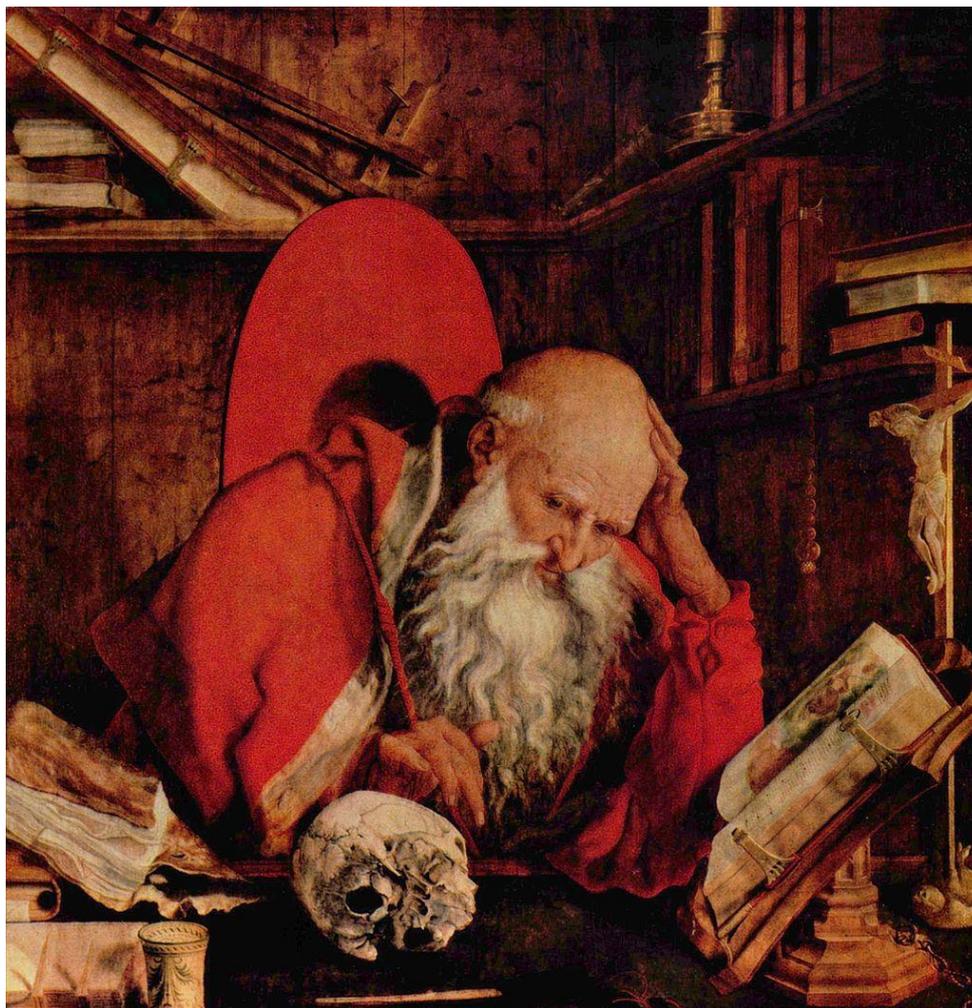
P. van Coecke Aelst: Sv. Hieronymus vo svojej študovni (1530)

Q. Massys: Svätý Hieronym vo svojej pracovni (2.pol. 16.st.)

M. van Reymerswaele: Svätý Hieronym vo svojej študovni (1541)

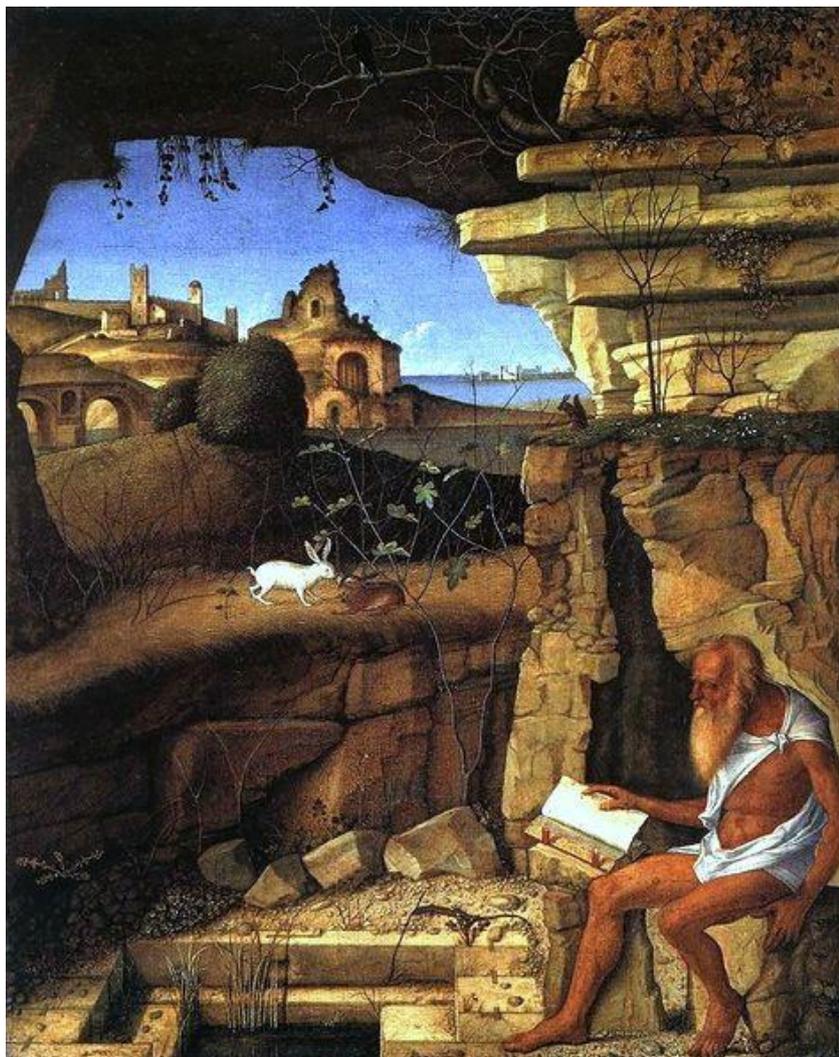
M. van Reymerswaele: Svätý Hieronym vo svojej študovni (1550)

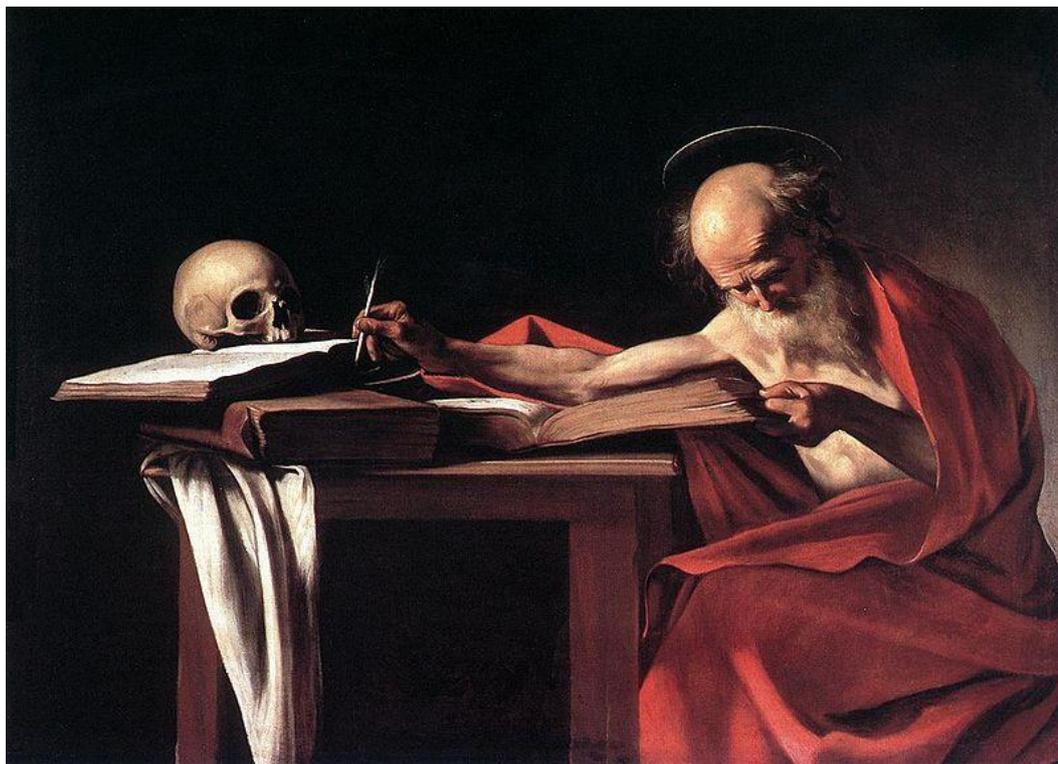
L. van den Leyden podľa A. Dürera: Sv. Hieronym (1521)

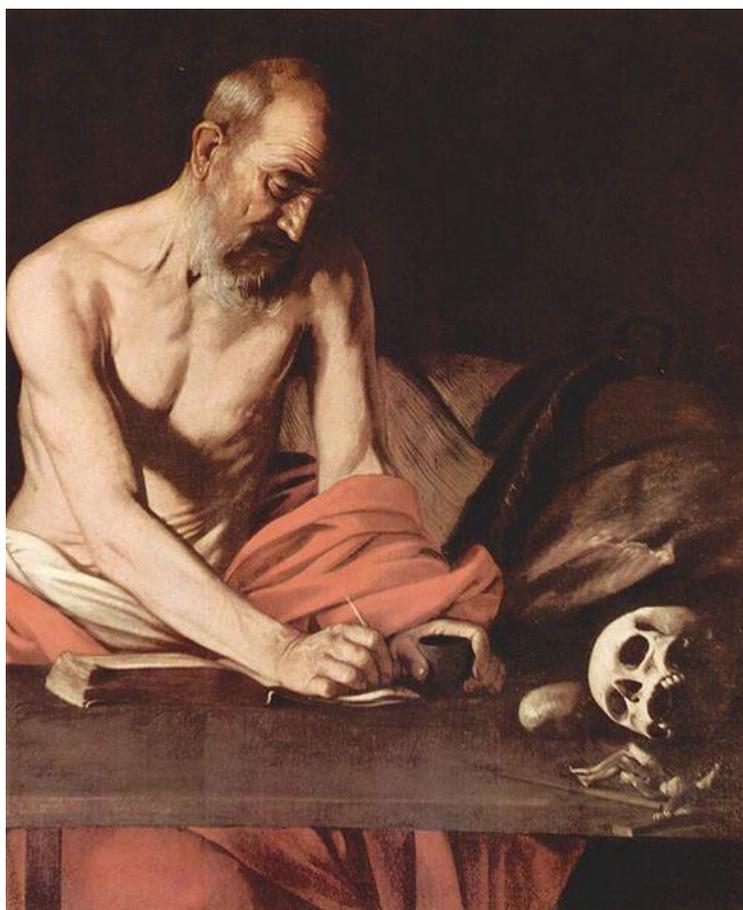
C. Cort: Čítajúci Hieronymus (rytina, 1565)

G. Bellini: Sv. Hieronmus čítajúci v krajine (1505)

Caravaggio: Píšuci Hieronymus

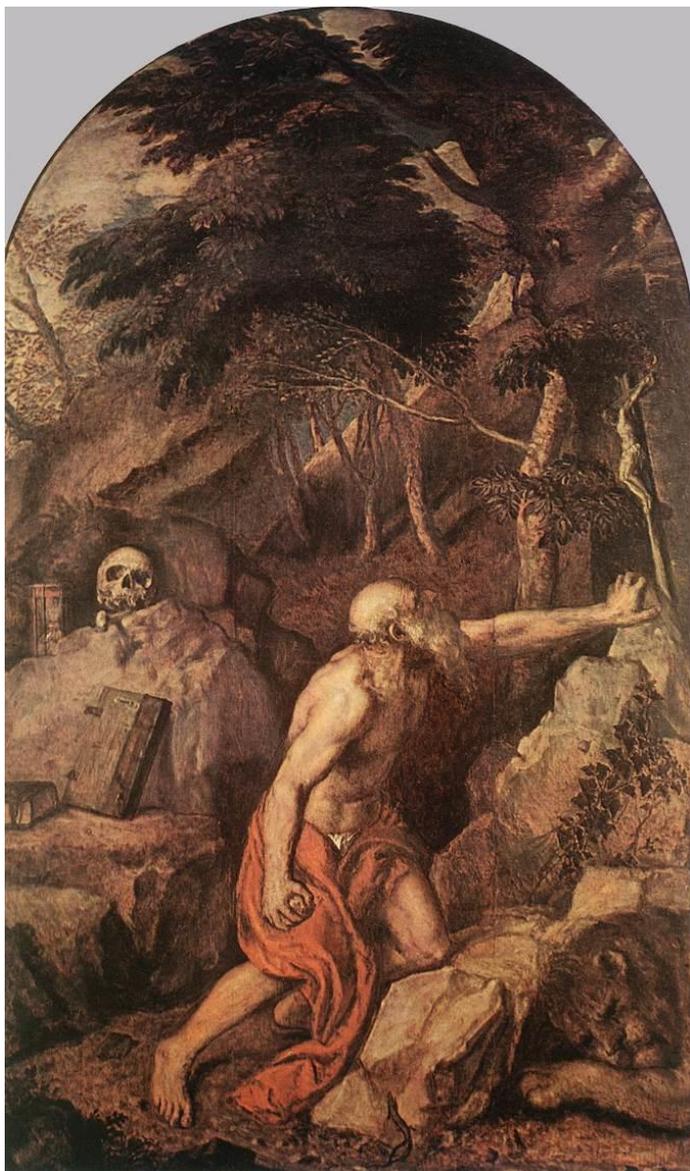
Caravaggio: Svätý Hieronymus (1608)

Tizian: Sv. Hieronymus (16.st.)

Tizian: Sv. Hieronymus (16.st.)

Tizian: Sv. Hieronymus (16.st.)

Tizian: Sv. Hieronymus (16.st.)

A. Van Dyck: Sv. Hieronym

A. van Leyden: Svätý Hieronym vo svojej pracovni pri sviečkach

Raffael: Madona s rybou (1513-1514)

G. G. Savoldo: Sv. Hieronymus (1525-1530)

E. van Panderen: Sv. Hieronymus (rytina, 16.-17.st.)

C. Van de Passe st. podľa A. Dürera: Sv. Hieronymus (rytina, 16.-17.st.)

Rembrandt: Čítajúci sv. Hieronym (lept, 1634)

A. Wierix ml.: Cirkevný otec Hieronymus (rytina, 16.-17.st.)

J. de Ribera: Sv. Hieronymus počuje trúby posledného súdu (lept, suchá ihla a rytina, 1621)

G. Cagnacci: Sv. Hieronymus (po 1659)
J. de Valdés Leal: Sv. Hieronymus (1656-1657)

F. Zurbarán: Sv. Hieronymus, Pavla Rímska a sv. Eustochia (1638-1640)

J. Lievens: Meditujúci sv. Hieronymus (1630)

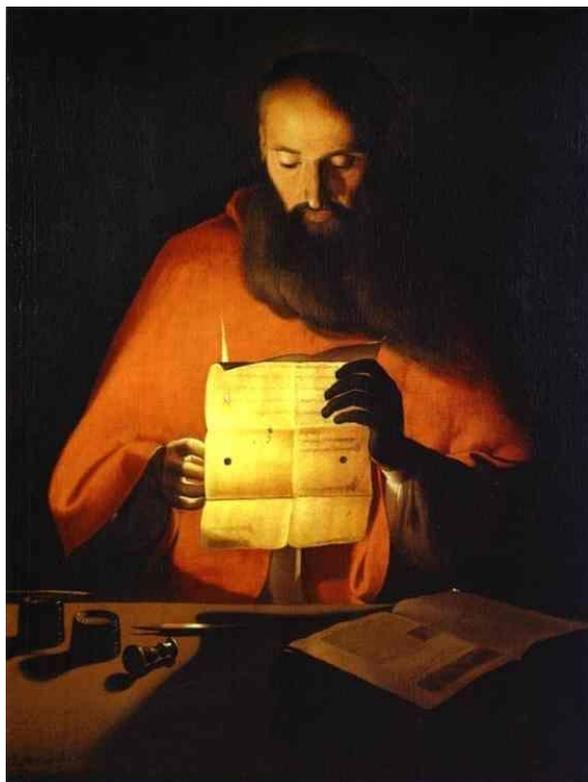
Guercino: Sv. Hieronmus (17.st.)

Guercino: Sv. Hieronymus (1650)

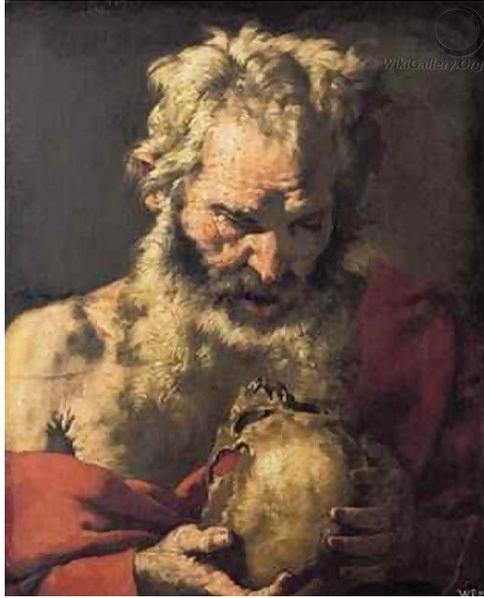
G. de La Tour: Sv. Hieronymus (1624-1650)

G. de La Tour: Čítajúci sv. Hieronymus (17.st.)

Rembrandt: Sv. Hieronymus v talianskej krajine (lept, rytina, a suchá ihla, 1653)

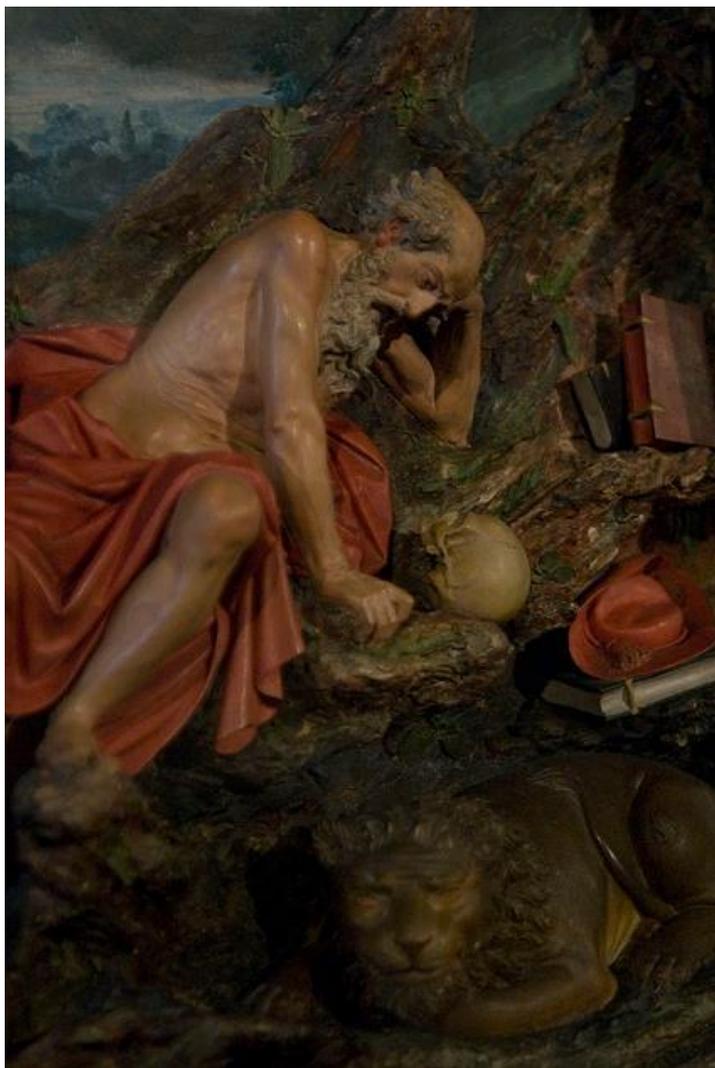
L. Giordano: Sv. Hieronymus (17.st.)

Podľa Guercina: Sv. Hieronymus (17.-18.st.)

A. Cano: Sv. Hieronymus počúva trúby posledného súdu (17.st.)

A. Cano: Sv. Hieronymus kajúcnik (polychrómované drevo, 17.st.)

C. Vignon: Sv. Hieronymus vo svojej pracovni (17.st.)

G. Ferron podľa D. Crespi: Dvaja anjeli nesú dušu svätého Hieronyma (18.st.)

J.-J. Lagrenée ml.: Sv. Hieronymus na púšti (lept, 17.-18.st.)

Hieronymus Emiliano - (†1537); tal. Gerolamo Emiliani; taliansky kňaz, zakladateľ Spoločnosti služob chudobných; bola založená v roku 1534, kedy Jerome Emiliano zvolal svojich spolupracovníkov a spoločníkov na valné zhromaždenie; táto hŕstka laikov a kňazov vytvorila organizovanú štruktúru pre náboženské a sociálne reformy začal Jerome v roku 1529 v Benátkach; ich cieľom bola venujú starostlivosť, pomoc, podpora chudobných, sirôt, opustenej mládeže, chorých atď. formou akýchkoľvek druhov skutkov milosrdenstva a akejkoľvek pastoračnej služby podľa pokynov biskupov; najprv spoločnosť bola uznaná pápežským nunciom Benátskej republiky v roku 1535 a následne schválená pápežom Pavlom III v roku 1540 a nakoniec vytvorená ako náboženský rád Piom V. v roku 1568 s názvom Somascan; Hieronymus Emiliano bol vyhlásený za svätého 1767 a je *patrónom sirôt*; pozri *kresťanskí svätci*

<http://www.somascans.org/somascan.htm>

Podľa Tiepola: Sv. Hieronymus Emiliano s mladým mužom na kolenách (18.st.)

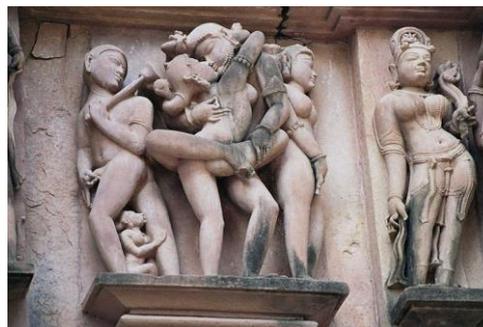
hieros gamos - gréc. ἱερός γάμος; ἱερογαμία /hierogamia

-v *mytológii* označenie *pohlavného zväzku* bohov, z ktorého pochádza potomstvo; pozostatky sa nachádzajú jednak v mýtoch (pozri *Gaia*), jednak v *mystériách* (napr. v *eleuziniách*); pozri *theogamia*, *theogonia*; *erotika/sex*; *manželstvo*; *mithuna*; *Tiamat*

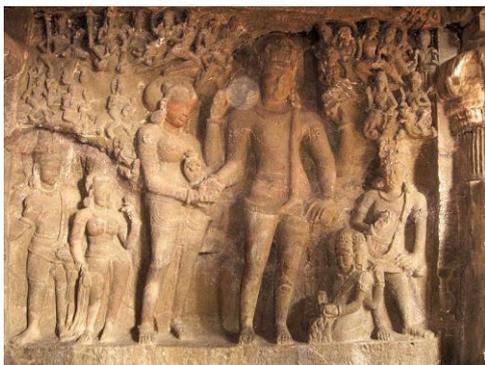
Simon Cox: posvätný sexuálny *rituál*; termín odvodený z gréckych slov znamenajúcich sväté manželstvo alebo *posvätný sobáš*; korene rituálu sú v pohanských kultoch *plodnosti* a postupom času sa rituál vyvinul v duchovnú disciplínu, ktorá umožňuje človeku prijať gnózu (pozri *gnosis*, *gnosticismus*), čiže priame poznanie božskosti a božstva prostredníctvom rituálneho telesného spojenia so ženou v úlohe kňažky; táto teória je založená na predstave, že muž je v svojej podstate neúplný, a preto môže dosiahnuť stavu božskosti iba spojením so *ženským princípom* v duchovnom i fyzickom zmysle, čo v okamihu orgazmu privedie zmenený stav vedomia; tento stav je tiež symbolizovaný *Hermafroditom*, mužsko-ženskou dualitou nazeranou ako spojenie boha *Herma* s bohyňou *Afrodite*; pozri *neviestka babylonská*

Hieros gammos (kresba podľa pompejskej maľby)
Hieros gammos (drevoryt zo spisu „Ruženec filozofov“, 18.st.)

Erotické scény indických božstiev (chrám v Khajuraho, India)
Erotické scény indických božstiev (chrám Khajuraho, India; pozri mithuna)

Svadba Šivu a Párvatí (Elóra pri Adžante)